

Økonomiske kriser og svake politikere.

Norske politikere har viklet seg inn i forhold som gjør det om ikke umulig men vanskelig å løse opp i og korrigere feil som er begått. Den bestående regjeringen fortsetter å begå de samme feil som tidligere regjeringer har stått for.

Konkret dreier det seg om klima og miljøpolitikken, om internasjonal handels politikk, energipolitikken og industripolitikken.

Klima og miljøpolitikken dreier seg om engasjement ved etableringen av IPCC og inngåelse av Parisavtalen som foreskriver reduksjon av såkalte klimagasser for å unngå global oppvarming, for å unngå påståtte klimaendringer som følge. Det vitenskapelig grunnlaget er feil. CO₂ i atmosfæren styrer ikke global temperatur.(*). I politikken vil det være riktig å konsentrere seg om å sikre miljøet. Forurensing og forsøpling krever sine tiltak! Ekstremvær, oppvarming, stormer og ekstrem nedbør skjer uunngåelig hvert eneste år.

Konsekvensene av den feilaktige klimapolitikken er ødeleggende for nasjonens og folkets økonomi. Subsidiering, avgifter, skatter som ikke skulle vært ilagt. Prosjekter som er satt igang på feilaktige premisser, som elektrifisering av sokkelen, karbon fangst og lagring, unødvendig elektrifisering av transport, vindkraft, etc.

Internasjonal handels politikk dreier seg om inngåelsen av EØS-avtalen med EU. Konkret dreier det seg om innføringen av EU-direktiver ukritisk i norsk lovgiving. Dette for å kunne delta i EUs indre marked, dvs fri flyt av varer, tjenester, personell og kapital. Er det i alle henseender positivt for nasjonen Norge og dens beboere? Ekstremt høye kraftpriser tyder ikke på det. Hvor flyter avkastningen av norsk virksomhet, i inn og utland? Hvor flyter avkastningen av utenlandske investeringer i Norge?

Energipolitikken dreier seg om forvaltningen av vannkraften og oljen. Dvs. forvaltning av fellesskapets ressurser. F.eks. gassen fra nordsjøen kan vi selge til EU for vi bruker den ikke selv akkurat nå. Strømmen har vi bruk for selv og bør ikke selge den til EU. Spesielt ikke når vi får for lite selv. Drivstoff kan produseres i Norge til lav kostnad med bidrag fra oljeavkastningen. Strøm produseres av kraftselskaper eid av nasjonen, avkastningen bør gå til forbrukerne og ikke til kraftselskapene og deres eiere.

All virksomhet fungerer best med tilgangen til billigst mulig energi og politikken som føres bør sørge for det.

Industripolitikken dreier seg om politisk styring av utviklingen kontra å legge

forholdene til rette for en god og riktig utvikling. Herunder om bruk av subsidiering, avgifter og beskatting for å presse frem en villet men ikke nødvendigvis god utvikling. F.eks. opprettholdes av høye strømpriser for at vindkraft skal bli lønnsomt. Eller bruk av subsidier og avgifter, skatter for å fremme elektrifisering som strengt tatt er unødvendig, som elektrifisering av sokkelen. CO2fangst er et annet eksempel på utvikling av en industri som er helt unødvendig.

Det er grunn til å spørre hvilken rolle virksomheter som privatiserte Equinor og Statkraft har i sammenhengen. Hva var formålet med disse selskapene? Fyller de det i dag? Kraftpris utviklingen tyder ikke på det.

Equinor er både operatør i Nordsjøen og produsent og distributør av drivstoff i Norge. Equinor er delprivatisert, dvs. et aksjeselskap som i sin virksomhet skal gi avkastning til sine eiere.

Equinor har også en betydelig internasjonal virksomhet, er en sentral aktør i flere av verdens viktigste olje- og gassprovinser. De senere årene har selskapet også bygget opp virksomhet innen fornybare energikilder og energilagring.

Statkraft AS er et norsk kraftselskap og Europas største produsent av fornybar energi. Konsernet produserer vannkraft, vindkraft, gasskraft, fjernvarme og solkraft, og er en global markedsaktør innen energihandel. Statkraft har 3600 ansatte i 16 land og er heleid av den norske stat.

Her har man blandet sammen produksjon av drivstoff og strøm til lavest mulig pris til bruk i Norge med industri og virksomhetsutvikling, i og utenfor Norge. Konsekvensene er klare, ekstremt og unødvendig høye kraftpriser i Norge og industrisatsing som ikke skulle vært gjort fordi investeringene ikke gir nødvendig avkastning.

Dette burde tidligere og dagens ministre, departementer og direktorater ha forstått. fremst finansminister og finansdepartement med tilhørende direktorater men også statsministeren.

Forventningene til at det politiske systemet evner å rydde opp er ikke store.

*) Global oppvarming er ikke CO2 styrt (fakta og referanser):
<http://www.myklima.net/globaloppvarmingikkeco2styrt.pdf>